

Наставно-научном већу Правног факултета

Универзитета у Београду

Београд, 13. децембар 2016. године

Одлуком Наставно-научног већа одређена је комисија за писање извештаја о завршеној докторској дисертацији под називом **„ПРОТИВРЕЧНОСТИ СТРАТЕГИЈЕ СУКОБА НИСКОГ ИНТЕНЗИТЕТА И МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА У КОНТЕКСТУ СУКОБА У СФРЈ“** кандидата мр Милана Живојиновића.

Комисија има задовољство да Наставно – научном већу Правног факултета Универзитета у Београду поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни подаци о кандидату и дисертацији

Кандидат мр Милан Живојиновић је рођен у селу Петка, општина Лазаревац, 13. јануара 1952. године. Завршио је Војну академију, Генералштабну школу и школу Националне одбране у Београду. У оружаним снагама стекао је чин пуковника и обављао командне, штапске, оперативне, обавештајно-безбедносне и наставничке дужности.

У области војне дипломатије обављао је дужност инспектора за међународну контролу наоружања у чијем својству је завршио више курсева у земљи и иностранству. Из наведене области изабран је за предавача у Регионалном центру за међународну безбедност и контролу наоружања у Загребу. Кандидат је, такође, завршио Школу југословенског новинарства и упоредо радио у дневном листу „Борба“ и Радио-Београду где је стекао звање новинара-коментатора. Објављивао је у дневним, недељним и периодичним часописима велики број коментара, есеја, репортажа и фелтона из области међународних односа, спољне и унутрашње политике, безбедности, историје и културе. У Радио-Београду као војно-политички коментатор писао је, уређивао и водио информативне емисије „Новости дана“, „Аргумент више“, „Недељом у десет“, „Вечерас заједно“ и друге.

Магистрирао је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (смер: међународни односи, спољна политика и дипломатија) на тему под називом: „Политика и стратегије САД и НАТО као битан чинилац међународних односа у раздобљу Хладног рата“. Објавио је стручне радове: „Разбијање вишенационалних и вишеверских држава у функцији Новог светског поретка“, „Утицај европских интеграција на безбедност СРЈ“ и „Геополитички положај СРЈ и њена безбедност у односу на суседе“. Поред тога, објавио је као коаутор и монографију: „Методологија израде и дизајнирања научно-стручних дела“, издавач Д.О.О. Контакт М, Бијељина, 2009. године. У фази штампања налази му се књига: „Геополитика између науке и идеологије у међународним односима“. Осим наведеног, објавио је и роман: „Живот преточен у памћење“ (о Војводи Живојину Мишићу) по коме је урађена драма: „Време части и поноса“ у Народном позоришту у Београду.

Комисија је оценила да рад који га кандидује за одбрану докторске дисертације јесте: **„ФИД операције у процесу разбијања бивше Југославије“**, часопис Култура полиса, број 15, Нови Сад, 2011.

Дисертација носи назив „Противречности стратегије сукоба ниског интензитета и међународног права у контексту сукоба у СФРЈ“ и има 334. стране текста, прореда 1.5, фонт *Times New Roman*, 218 фуснота као и 20 страна литературе. Дисертација се састоји од 10 делова, не рачунајући увод и закључак.

2. Предмет и циљ дисертације

Већина аналитичара, како код нас тако и у свету, једногласна је у оцени да је криза на простору бивше Југославије почетком деведесетих година догађај који је у геополитичком, геостратешком, војно-безбедносном, економском и наравно правном смислу, обележио последњу деценију двадесетог века у светско-историјским размерама. Југословенска криза, са свим својим аспектима и димензијама, не може се, међутим ваљано сагледати и оценити уколико се изузме из ширег контекста промена на међународном плану након завршетка прве фазе Хладног рата. Из тих разлога обрада назначене теме у методолошком смислу одвијала се у сталном смењивању, или прецизније укрштању двеју истраживачких перспектива и аналитичких оптика - локалне и глобалне.

Управо зато што је комплексна и мултидимензионална, што је многострано условљена широким, разнородним и никад до краја сагледаним скупинама различитих интереса, како на локалном тако и на глобалном плану, и што и сама продукује велики број наглашено диференцираних и тешко сагледивих учинака, југословенска криза се може посматрати из различитих углова и анализирати са различитих гледишта. Један од тих начина је и сагледавање односа америчке Стратегије сукоба ниског интензитета као полазишта за распад југословенске заједнице и међународног права, који се директно преламају кроз све фазе решавања кризе. С тога, по свим параметрима и обележјима, југословенска криза се не може уклопити у транспарентне политичке обрасце, као што је то случај са ранијим кризама, нити пак, у поједностављене експозиторне шеме.

Завршетком прве фазе Хладног рата у спољној политици и геостратешким плановима САД, започет је процес редифинисања и позиционирања нове улоге Балкана у условима глобалне прерасподеле и прекомпозиције моћи. Упоредо са јачањем интереса САД за регион који се назива „Проширени средњи исток или Евро-азија“ подручје Балкана добија све више на значају у америчким стратешким пројекцијама. Тај регион иначе, по замислима америчких стратега обухвата област Кавказа, јужни део каспијског басена, централну Азију и делове Балкана. Стратешки циљ САД, који су операционализовани конкретним плановима, јесте даљи продор Новог светског поретка на исток, стезање обруча око Русије и несметан приступ природним ресурсима који се налазе на том простору. Према расположивим и доступним информација, процес разбијања Југославије, почетком деведесетих година, интегрални је део тог ширег

плана. Америчка визија новог прекомпоновања европског региона у ширем, односно Балкана у ужем смислу је пре свега успостављање америчке сфере утицаја, тј. потпуна војно-безбедносна политичка контрола тог региона, као основице или мостобрана за даљи продор ка Евро-азији. Из тог глобалног контекста, могу се разоткрити прави мотиви, разлози и конкретни интереси САД као једине преостале хиперсиле у активностима на простору бивше Југославије, односно трагични догађаји који су са тим коиндицирали или непосредно следили. Тим пре што је спољна политика САД, подржана глобалном стратегијом била усмеравана реал-политичким, односно интересним, а затим и морално-вредносним мотивима. Да би омогућила успостављање Новог светског поретка и осигурали своју водећу улогу у њему САД су почетком деведесетих година на један посредан начин биле укључене у серију Балканских ратова како би успорили уједињење Европе, потиснули Русију са ових простора, маргинализовали УН и релативизовали НАТО савез као нови систем колективне безбедности.

Америчка супремација, која ниједног тренутка није долазила у питање, као и конкретне методе и технологије за очување геостратешке моћи, уз неизбежну милитаризацију међународне политике, десуверенизацију и фрагментацију суверенитета, радикализацију унутрашњих етничких, верских напетости и тензија и покушај насилне универзације вредности и стандарда, неизбежно су довели до њеног удаљавања од постојећих норми и правила међународног права.

Делујући као сила, САД су од самог почетка постбиполарне ере настојале, најпре да дискредитују међународне организације, пре свега УН и ОЕБС а затим да их инструментализују ради остварења својих националних интереса. Следећи корак био је усмерен на овладавање и стављање наведених институција у функцију остваривања прокламованих или прикривених интереса. У контексту наведеног развијен је широк спектар мера и активности у циљу деформализације или потпуног дезавуисања међународноправног поретка.

На основу изнетог, намеће се закључак да је југословенска криза представљала у суштини „стратешку прилику“ за реализацију свих напред наведених циљева и интереса који су дефинисани у Стратегији националне безбедности САД. Из тога произилази да је простор бивше Југославије био и остао експериментални полигон за тестирање и примену Стратегије сукоба ниског интензитета, дефинисање дипломатских и политичких технологија стварања и управљања кризама у циљу рушења,

прекомпоновања и потчињавања државних структура, као и фрагментацију држава и њихово претварање у територије и претоктерате који највише погодују даљој експанзији САД ка простору Евро-азије.

У контексту решавања југословенске кризе а посебно њеног ратног расплета, кандидат уочава фундаменталну асиметрију, те да се упоредо са јачањем лидерских тежњи и амбиција и сопственом геостратешком потребом за управљањем и вођењем међународних послова, умањује се значај и доследна примена међународних стандарда и норми. Кључна импликација ове асиметрије састоји се у предвидивој тенденцији даљег опадања снаге и моћи међународног права пропорционално порасту свеукупне моћи САД уз истовремено уграђивање нових норми тзв. "инстант правила" у којима ће преовлађивати ванправни елементи који ће се селективно примењивати у зависности од интереса САД.

Догађаји везани за разбијање Југославије поново су актуелизирали проблем идентитета, континуитета државе, суверенитета, државне сукцесије, међународног правног признања државних граница и друга кључна међународно правна питања од значаја за настанак или опстанак државе. Функционална улога међународног права у овим ситуацијама-југословенски случај је по томе карактеристичан-практично је послужила као транзиторни механизам за легитимацију наступајућег политичког стања-фактицитета, насталог као последица примене империјалне политике и њене Стратегије сукоба ниског интензитета.

У складу са напред изнетим ставовима, главни проблем истраживања је формулисан кроз следећа питања: (1) на који начин, којим средствима и методама је започета криза на простору СФРЈ у следећим фазама попримила карактер распада Југославије и отвореног сврставања САД и њеног експонента НАТО, на једну од зараћених страна, доводећи себе у позицију једне од страна у сукобу; (2) како се прелама сукоб између геостратешке моћи САД и међународног права у појединим фазама рата; (3) како се испољава однос међународних организација и појединачних држава и њихово тумачење и примена одредби међународног права на примеру разбијања Југославије?

У наставку изложиће се неколико напомена о методолошком поступку и примењеном инструментарију помоћу којих је остварен концептуални и аналитички оквир у коме се одвијало ово истраживање.

Сумирајући све напред наведено из назначеног проблемског склопа, тј. његове формулације, следи да је предмет истраживања: утврђивање метода и облика испољавања Стратегије сукоба ниског интензитета у појединим етапама плана распада Југославије, те њиховог обима, динамике и дужине трајања, као и отворених или прикривених последица на датом простору; сагледавање немоћи међународних организација и њихово дискредитовање или самостално, односно приморано потчињавање циљевима и интересима политике САД. Другим речима, идентификовање свих облика деформализације међународног права са тежиштем на анализи и оцени резолуција и саопштења СБ ОУН и других инструментализованих међународних субјеката у систему колективне безбедности као и утврђивање раскорака између њиховог легалитета и фактицитета.

Да би се из тако детаљне, комплексне и теоријски утемељене анализе спољне политике САД и њене стратегије као инструмента за остваривање циљева с једне, и међународног права кога система заштите држава чланица, с друге стране, извеле операционалне дефиниције основних варијабли истраживања, а првенствено контекстуалних, које ће се у склопу система хипотеза доводити у међусобни однос, а преко мреже индикатора довести до могућности емпиријске провере истинитости тако претпостављеног односа, неопходно је било да предметно-проблемски склоп буде што прецизније дефинисан и одређен. Полазећи од тог становишта, предмет истраживања у овом раду, заправо се појављује као збирни садржај истраживања који се даље операционално истражује и сегментирано излаже у складу са постављеним циљевима истраживања.

Изузетна сложеност и разуђеност предметног подручја, као последица сложеног проблемског склопа, те мноштво заједничких принципа сазнајно-верификацијског поступка, отварају простор за дефинисање већег броја научних и практичних циљева истраживања. Сходно томе, циљеви овог рада су дефинисани да у потпуности произлазе из предметног оквира, што суштински даје овом раду неопходну научну релевантност и сврсисходност.

На темељу изнетих запажања остварени су следећи циљеви истраживања:

- утврђен је метод, модалитет и капацитет снага и средстава из арсенала Стратегије сукоба ниског интензитета који су непосредно примењени у различитим фазама распада Југославије.
- идентификовани су секундарни ефекти и примарне последице њихове примене.
- остварено је маркирање кључних слабости система колективне безбедности као последице непосредног америчког утицаја на њихов рад.
- лоцирани су непосредни субјекти који планирају, организују и спроводе операције Стратегије сукоба ниског интензитета у пракси.
- извршено је етектовање и спецификација злоупотребе или непоштовања норми међународног права.

У дисертацији су у различитим сегментима предметно-тематског оквира остварени и различити нивои научне спознаје. Међу њима су научна дескрипција, при чему се емпиријски добијени показатељи претежно описују, обрађују, анализирају, систематизују и класификују, саобразно теоријском и концептуалном приступу и хипотетичкој шеми. За поједина тематска подручја постигнут је ниво објашњења на коме се фонд емпиријских индикатора објашњава, с обзиром на дејство политичких, геостратешких, системских и правних чинилаца који утичу на емпирију истраживачког предмета.

На практичном плану, резултати истраживања допринели су бољем, продубљенијем разумевању ове проблематике а посебно у разоткривању стварних и прикривених узрока (интереса) разбијања Југославије, те раскорака између позитивног међународног права и новог волунтаризма у праву који се огледа у збиру правног, политичког и моралног регистра. Осим тога, остварен је и значајан допринос у погледу систематизацији научних сазнања која су релевантна за контекстуални дискурс спољне политике САД, с једне, и форми деформализације међународног права у току разбијања Југославије.

3. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

Ово истраживање је засновано на полазној претпоставци (општој хипотези) да САД у последње две деценије дају генералну линију и основни печат кретањима и процесима у међународној заједници готово у свим сферама друштвеном и политичког живота. САД у том контексту су југословенски кризу видели као „стратегичку прилику“ за експериментално испитивање увођења концепта Новог светског поретка са водећом улогом САД, и истовремено, као могућност маргинализовања евентуалних супарника у процесу овладавања енергетским и природним ресурсима и просторима. Милитантни израз спољне политике САД неминовно се сукобио са међународним правом као једином преосталом механизму у заштити суверенитета и територијалне целокупности држава чланица. У настојањима да постигне или оствари зацртане стратешке циљеве САД су против свих држава које су им представљале препреку, предузеле одговарајуће принудне, најчешће војне мере у циљу преобликовања државних и правних структура. Кандидат је користећи разноврсну, иако доминантно научну грађу успео да покаже основаност ове, примарне хипотезе.

Ипак, овако формулисана и постављена општа хипотеза подразумева не-мали број конкретних/посебних-разрађујућих хипотеза које су смислом и садржајем везане за тврдње дате у општој хипотези, али су значајно испољавале и њену специфичност у складу са операционализацијом претходних елемената научне замисли.

У складу са наведеним, у раду се полазило од следећих посебних хипотетичких ставова, које је кандидат такође у великој мери успео да потврди:

- Распад Југославије потпомогнут од стране НАТО чланица предвођене САД, изведено је посредством примене различитих метода, форми и садржаја Стратегије сукоба ниског интензитета.
- Одлучујући утицај на коначан расплет југословенске кризе, а нарочито у вези питања легитимитета након декомпоновања државног простора, имали су међународни чиниоци персонализовани у лику САД.
- Користећи силу и моћ у међународним односима САД су успеле у постхладноратовском периоду да потпуно маргинализују ОУН и ОЕБС, а СБ ОУН ставе у функцију остваривања својих стратешких интереса.

- Предузимање агресије на СРЈ без сагласности Савета безбедности означава крај и негацију система међународног права и почетак изградње и примене нових међународних правила са израженим ванправним елементима ради осигурања (легалистичког дискурса) за будуће интервенције.
- Сви актери југословенске драме, како унутрашњи тако и спољни, масовно су кршили одредбе начела међународног права, хуманитарног права и Женевске конвенције.

4. Кратак опис садржаја дисертације

У **уводном делу** посебна пажња је посвећена образложењу и детаљној разradi методолошке структуре дисертације истраживања која обухвата следеће елементе научне замисли: проблем и предмет истраживања, циљеве истраживања, хипотетички оквир, начин истраживања који укључује истраживачке методе и технике и систем индикатора, варијабле и друго. Након тога излаже се контекстуални оквир истраживања без кога је немогуће утврдити и спојити у једну кохерентну целину тако различита предметна подручја као што су политика, стратегија и међународно право. Коначно, у овом делу су изложени и досадашњи резултати и кључни истраживачки налази везани за предметну тематику и референтне субјекте међународног права.

У поглављу **Редизајнирање геополитичких пројекција, безбедносних агенди и геостратегијског пејзажа**, које обухвата седам делова(целина), извршена је анализа природе и констелације међународних односа на почетку постбиполарног раздобља, истакнута је трансформација процеса глобализације у американизацију света, те приказана физиономија и преформансе униполарног светског поретка на челу са САД и геополитичко ситуирање САД као супер силе. У теоријском разматрању, кандидат се осврће на развој и дилеме стратегијске мисли на Западу, њене квалитетне промене и нова концептуална усмерења и полазишта за креирање националне и војне стратегије САД, у оквиру којих се осврнуо на темељне војно-стратешке поставке и смернице. Коначно, кандидат анализира основна полазишта и кључне елементе америчке стратегије за зонирање и форматизацију глобалног простора у постбиполарној ери као и „Балкански модел“ освајања и контроле света као практични израз америчке стратегије „обликовања окружења“. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Тестирање и моделовање стратегије „обликовања окружења“ у новој географији рата на матрици Балканског модела**, које обухвата десет делова(целина) кандидат се осврће на неколико случајева примене стратегије „обликовања окружења“ у свету, као што је дизајн пројекта „Велики Блиски Исток“ на моделу преобликовања југословенског простора које анализира кроз његове фазе. Затим се осврће на пример окупације Ирака и Авганистана те реколонизацију Северне Африке и Субсахарске зоне, прекрајање Блиског Истока те на америчко-израелски план за Иран. Након ових анализа светских догађаја, кандидат се фокусира на простор Балкана у одељцима „Балканизација Евроазије, потапање Европе у балкански геополитички вртлог и кроз демонстрацију стратегије сукоба ниског интензитета у разбијању Југославије „унутрашњом агресијом“, где кандидат уочава модел „удар споља снагама изнутра“. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Доктринарне поставке и улога Стратегије сукоба ниског интензитета у остваривању спољне политике САД**, које обухвата пет делова(целина), кандидат је прво извршио појмовно и терминолошко одређење Стратегије сукоба ниског интензитета а затим се осврнуо на сукоб ниског интензитета као метод успостављања Новог светског поретка и као супститут рата те његова начела примене и специфичности у планирању, организовању и реализацији операција у сукобу ниског интензитета а затим демонстрита прерастање сукоба ниског интензитета у "Операције изван оружане борбе". Кандидат анализира сновне видове испољавања сукоба ниског интензитета и то: операције одржавања и наметања мира, мирнодопске контиценси операције и противтерористичка дејства. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Примена модела сукоба ниског интензитета у процесу распада Југославије** које обухвата шест делова(целина), кандидат анализира модификацију Стратегије сукоба ниског интензитета почетком деведесетих година, концептуализација плана распада Југославије, у коме се износе подаци о разradi варијанти, опција и планова за распад и декомпоновање југословенског простора у оквиру кога се посебна пажња посвећује сценарију операције „Балканска олуја“ из 1992. године, као део плана војног интервенисања САД на простору бивше Југославије. Након тога, кандидат се окреће анализи геополитичких интереса САД у војнобезбедносној контроли југословенског простора и технологији и рецептури примене метода и облика испољавања сукоба ниског интензитета у оквиру којих своје

место налазе: обавештајне операције, психолошке операције и неокортикални рат. Кандидат затим прелази на анализу нових ратних форми у стратегији сукоба ниског интензитета, међу којима су: информатичке операције САД и НАТО, операције стварања и ушравања кризама, примена ФИД операција и ангађовање МПРИ у Словенији, Хрватској и БиХ током оружане сецесије. У одсеку који се бави ФИД операцијама, кандидат посебну пажњу посвећује њиховој доктринарној и нормативној разради и примени ФИД операција на простору Хрватске против војске и цивичног становништва Републике Српске Крајине. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Укључивање НАТО савеза у спровођење принудних мера** које обухвата четири дела(целине) анализира се деловање НАТО снага на југословенском простору, операција „Забрањени лет“ и хронологија претварања НАТО снага у страну у сукобу. Забрањене зоне на простору БиХ и проглашење Заштићених зона у Хрватској заузимају посебно место у овом поглављу док у оквиру дела о заштићеним зонама у Хрватској, кандидат приказује размештај снага УНПРОФОР-а и проширење мандата мисије УНПРОФОР-а кроз прерастање мировних мисија у операције наметања мира, али и демонстрира превласт америчке доктрине „хуманитарних интервенција“ над мировним мисијама ОУН. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Инструментализација међународних организација и система колективне безбедности** које обухвата четири дела(целине) кандидат показује радикалне промене места и улоге међународних организација на челу са ОУН након успоставе униполарног поретка, осврће се на дискредитација УН и ОЕБС и њихово претварање у сервис америчке спољне политике као и ревитализација и преображај НАТО у савременим условима међународних односа. Као врхунац наведене инструментализације међународних организација и система колективне безбедности, кандидат приказује почетак парализе система колективне безбедности. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Релативизација међународног правног поретка** које обухвата три дела(целине) анализирани су парадокси међународног права у процесу разбијања Југославије, концепције сукобљених страна кроз различито тумачење међународног права у функцији геополитичких интереса међународних актера те политичка употреба међународног права кроз политизацију Хашког трибунала. На крају овог поглавља

налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Модалитети деформализације међународног права** које обухвата три дела(целине) кандидат примећује трансформацију улоге међународног права, претварање правних норми у регистар политичких и моралних начела и напуштање и заобилажење темељних начела међународног права. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

Кандидат у поглављу **Директно кршење међународних правила** које обухвата три дела(целине), нуди примере повреда међународног хуманитарног права и случајеве кршење заштићених зона. Поред тога, кандидат примећује конфузију у схватању, тумачењу и примени појмова „Заштићена зона“ и „Демилитаризована зона“ УН и анализира појам „демилитаризована зона“ и његову примену. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У поглављу **Противречности између политике у међународним односима и међународног права** које обухвата пет делова(целина), кандидат истиче доминација спољне политике САД и других великих сила над међународног права, анализира изворе моћи спољне политике САД, везу политике доминације и новог светског поретка а посебно је занимљива анализа улоге тероризма као пројекције америчке моћи у стратегији сукоба ниског интезитета. Кандидат такође истиче смернице нове америчке доктрине и стратегије у процесу глобализације. На крају овог поглавља налази се закључак у коме кандидат сумира аргументе и ставове изнете у самом поглављу.

У **Закључним разматрањима**, кандидат поред сумирања резултата докторске дисертације даје интерпретацију резултата истраживања кроз геополитичку трансформацију Балкана, као и технологију припреме, организације и реализације садржаја унутрашње агресије у стратегији сукоба ниског интезитета.

5. Остварени резултати и научни допринос дисертације

Према оцени чланова Комисије, у дисертацији је Стратегија сукоба ниског интезитета истраживачки сагледана и презентована научној јавности. Посебан допринос се огледа у томе што су друге анализе овог проблема биле углавном

истраживања рађена за потребе војних и полицијских снага и по правилу су њени извори и резултати, због степена тајности, остали недоступни јавности.

Већина до сада објављених радова имала је политичко-инструменталну сврху из чега је произашла и интерпретацијска једностраност. Мањи број покушаја, аналитичког карактера, углавном је остао фрагментиран. Кандидат је у дисертацији дао свој научни допринос у отклањање присутних дилема, недоречености, необавештености, свој лични печат кроз перцепцију о стварним узроцима, разлозима, размерама и разорним последицама, услед медијске манипулације и искривљених стратегијских представа, западног а посебно америчког уплитања кроз широк спектар садржаја Сукоба ниског интензитета.

У склопу тога, посебан нагласак је на утврђивању регистра повреда, злоупотреба, заобилажења и директног кршења одредби међународног права. Кандидат је у својој дисертацији понудио веома исцрпне податке и документацију из наведених области који представљају значајан допринос науци.

Будући да тема задире у дубину смисла, садржаја и значаја америчке стратешке мисли и доктрине, с једне, и у фундаментална питања система међународног права, укључујући и његове даље правце развоја, с друге стране остварени су значајни резултати у овом раду који могу послужити као солидна основа за даља истраживања ове проблематике, тим пре што је уочен евидентан недостатак критичке рецепције и ажурног праћење иностране продукције која је објективно сагледавала ову проблематику.

6. Закључак комисије

Комисија сматра, на основу изнетих података, да је докторска дисертација кандидата мр Милана Живојиновића под називом **“ПРОТИВРЕЧНОСТИ СТРАТЕГИЈЕ СУКОБА НИСКОГ ИНТЕНЗИТЕТА И МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА У КОНТЕКСТУ СУКОБА У СФРЈ“** урађена по свему према пријави одобреној од стране Већа научних области правно – економских наука Универзитета у Београду као и да је оригинално и самостално научно дело. Сходно томе, Комисија констатује да су се

стекли услови за јавну одбрану докторске дисертације под називом
**“ПРОТИВРЕЧНОСТИ СТРАТЕГИЈЕ СУКОБА НИСКОГ ИНТЕНЗИТЕТА И
МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА У КОНТЕКСТУ СУКОБА У СФРЈ”** кандидата мр
Милана Живојиновића.

У Београду,

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

13. децембра 2016. године

Др Бојан Милисављевић,

ванредни професор

Др Милош Јовановић,

доцент

Др Марко Новаковић,

научни сарадник